

SENSE ARTICLES

Sona el despertador. Obro els ulls a poc a poc, sense pressa. Un raig de llum suau entra per les escletxes de la persiana i l'observo amb tranquil·litat i molta, molta mandra. Giro el cap i veig a l'Àlex, segueix dormint, com sempre. He arribat a la conclusió de que té la virtut d'ignorar el timbre estrepitos i mal educat del nostre despertador. Decideixo aixecar-me del llit despertar al Pau i a la Maria i preparar els quatre esmorzars. Vinga, va! comença un nou dia.

En un moment, la cuina s'omple de cereals, de llet, de magdalenes i *Colacaos*. La Maria explica al Pau que avui, a l'escola, estudiaran els elefants i el nen l'escolta bocabadat i amb els ulls com taronges, sense amagar l'admiració cap a la seva germana gran. L'Àlex entra a la cuina badallant i dient bon dia (sí, tot a la vegada). S'apropa i em dona un petó suau als llavis i diu, dibuixant un somriure, que el despertador deu estar espatllat (quina barra!).

Quan acabem d'esmorzar, l'Àlex, de camí cap a la feina, acompanya als nens al Salvador Espriu i jo pujo a l'habitació a vestir-me. Surto de casa i camino pels carrers d'aquesta ciutat, per aquest poble que m'ha vist néixer i créixer. Saludo els coloms de la Porxada mentre dic bon dia a la Pedra de l'Encant i deixo que el fred, amb la seva peculiar forma de dir bon dia, em colpegi la cara i m'acabi de despertar.

Normalment arribo un quart d'hora tard, però durant les següents set hores em dedico única i exclusivament a una feina que, com totes avui en dia, ha notat la crisi, però, per sort, la faig a gust i m'omple. Com em vaig proposar quan era jove, cobro per

una feina que gairebé podria fer pagant. Encara que, potser, ho faig pagant i no me'n he adonat, ja que de números jo no hi entenc gaire... sóc més de lletres, sabeu? Sóc periodista, per gust i per vocació.

Quan arribo a casa, a mitja tarda, l'àvia ja ha arribat amb els nens de les activitats extraescolars: La Maria juga a handbol, en Pau fa piano als Amics de la Unió. L'Àlex arriba mitja hora més tard i, entre els dos, dutxem als dos monstres. Un plora i l'altre juga amb el sabó com una Pep Bou. Quan acabem d'inundar tot el pis, posem música, una cançó cadascú, i fem el sopar. Els nens miren la televisió mentre jo tallo les verdures i l'Àlex inventa el segon plat. Formem un bon equip i ho sabem. Compartim un sopar amb més d'un "papa, això no m'agrada", "mama, puc repetir?". Riem i ens expliquem el dia, tenim un sopar càlid, d'aquells que només es poden tenir a casa, amb els teus.

Entre els quatre desparem taula. Els nens ajuden (o ho intenten). Quan trenquen el segon got, decidim que ja ens ajudaran un altre dia. Després de sopar portem els nens al llit. Com molts altres pares, ens tornem experts en la Capuxeta Vermella i fem un màster sobre Dora l'Exploradora.

Quan s'adormen és el nostre moment. Alguns dies ens expliquem detalls de la jornada que ens preocupen o que ens han divertit. L'Àlex és comercial i d'anècdotes, a la feina, en té un munt... Altres dies, simplement, llegim en silenci o mirem la televisió. Passem l'estona junts, mai ens importa com, i després anem al llit. Hi ha dies que fem l'amor i dies que no. Hi ha dies que, simplement, miro l'Àlex com dorm. Miro a l'Alexandra i me'n adono de que sóc un home afortunat per tenir-la al meu costat. Sóc conscient de la sort de tenir aquesta família i noto com em bombeja la sang amb força.

Han passat anys, les hem passat de tots colors i seguim aquí. La segueixo estimant i no diré com el primer dia, perquè seria mentida, l'estimo molt més. L'estimo adormida i de mal humor, trista i contenta, amb el cabell curt i amb el cabell llarg. L'estimo els dilluns i els divendres, depilada i sense depilar. Sense condicions. L'estimo perquè hem construït una casa amb els mateixos drets i els mateixos deures. L'estimo per poder escriure sense que sàpigues si ella és ell o jo sóc ella, simplement som nosaltres, sense articles de gènere. Iguals al viure i al escriure. Som iguals davant dels ulls de l'altre i, esperem ser-ho, davant la mirada dels nostres, de la gent, del món.

Víctor Català